

Entramat llatí

Característiques generals

Estructura de fusta constituïda per un entramat de troncs formant una estructura fontal amb estaqués vives o planta en contenidor amb l'objectiu que el futur desenvolupament de la planta substitueixi l'estructura de troncs.

S'utilitza com a tècnica d'estabilització de la base de talussos, tant de ribera com de muntanya. Amb la seva implantació es pot estabilitzar la base o l'estabilització total d'un talús.

La singularitat de l'entramat llatí, dissenyat per Paolo Cornelini, és que es simplifica i per tant s'optimitza l'estructura interna de l'entramat economitzant fusta. Es situen els troncs a 45° del frontal del talús de forma que s'encavalquen en el seu interior.

Característiques tècniques

Estructura de fusta constituïda per un entramat de troncs (troncs de conífera pelats o de castanyer) que formen una cel·la frontal, que s'omple de terra, en la que es planten estaqués vives o planta en contenidor, en el frontal del qual es col·loca una feixina per retenir el sòl.

Aquesta feixina també té un paper important per retenir humitat.

Els troncs es fixen amb claus o varetes d'acer corrugat.

L'estructura sempre necessita d'una fonamentació, determinada segons la seva ubicació i la càrrega que suporta. En el cas de construir l'entramat en llits fluvials, es protegeix la base amb roca o materials més resistents com els gabions flexibles tubulars tipus Rock Roll.

Experiències amb tècniques de bioenginyeria aplicada al paisatge

És bàsic escollir una planta d'espècie, ecotip i qualitat adequats a la zona de l'obra, doncs la planta és la que ens garantirà la viabilitat futura de la tècnica.

El frontal de l'entramat llatí no ha de ser vertical, sinó inclinat a favor de la pendent. Segons es va aixecant l'entramat, els troncs paral·lels a la corrent s'enretiraran fins alinear-los amb la part posterior del tronc inferior. La profunditat de l'entramat dependrà de les necessitats en cada actuació que determinaran l'alçada de fonamentació necessària.

Es preferible utilitzar fustes de baixa degradació com la del castanyer. La presència de plantes assegura una major estabilitat de la vessant o riba fluvial, també en las fases successives, ja que un cop la fusta s'hagi degradat, i les plantes es desenvolupin, s'incrementa la integració de l'actuació en el paisatge i la seva fortalesa.

Valoració de la tècnica

Tècnica per una ràpida estabilització de la ribera. Resulta molt important triar la planta apropiada, i utilitzar planta en alvèol forestal en lloc d'estaca a les zones amb poca humitat.

Cal assegurar-se que les feixines siguin de diàmetre estable i que no perdin volum amb el temps i garantint així que no hi hagi una pèrdua de sòl.

Com en el cas de l'entramat Krainer, també es pot fer la variant "Naturalea" de l'entramat llatí instal·lant rolls de fibra de coco de HD (enlloc de les feixines) i gabió flexible tubular a la base.

